

Η ζήλεια είναι ψυχική νόσος....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Απόσπασμα από το βιβλίο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Πειραιώς κ.Καλλινίκου

“προσέχεις τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά σου”

Η ζήλεια είναι ψυχική νόσος ,πολλές φορές πολύ βασανιστική ,και για τον έχοντα το πάθος της ζήλειας και για τους γύρω του.Δυστυχώς το πάθος αυτό το έχουν πολλοί άνθρωποι . Διαφέρει ως προς το βαθμό.Σε άλλους η ζήλεια είναι πολύ

φανερή και σε άλλους είναι κρυφή και ύπουλη.Τη συνατάμε μέσα στην οικογένεια ,μέσα στην κοινωνία .μέσα στις συνεργασίες.Δυστυχώς δε και σε ανθρώπους φαινομενικά καλλιεργημένους ,που θα περίμενε κανείς να μην παρουσιάζουν καταστάσεις ζήλειας.Αλλά πολύ περισσότερο υπάρχει σε ακαλλιέργητους ανθρώπους.

Είναι ένα ψυχικό σαράκι.Το περίεργο είναι ότι δεν υπάρχει ζήλεια μόσο σε χαμηλά κοινωνικά στρώματα ,αλλά και σε πολύ υψηλά.

Συνήθως η ζήλεια είναι πάθος το οποίο κληρονομούμε με τη γέννησή μας και αποτελεί βασικό ελάττωμα του χαρακτήρος μας .Έχει δε πολλές φορές πολύ βλαπτικά και καταστροφικά αποτελέσματα στις σχέσεις μας με τους άλλους.Παρατηρείται η ζήλεια πολύ συχνά στην οικογένεια .κάποιο από τα μέλη της ζηλεύει τα άλλα.Και αν η ζήλεια υπάρχει στον έναν αδελφό προς τον άλλο ,δημιουργείται γκρίνια και μιζέρια και αναστάτωση μέσα στην οικογένεια.Γιατί προτιμήθηκε ο άλλος αδελφός και όχι εγώ;

Και άνθρωποι ακόμα που παρουσιάζουν πολλή ευσέβεια και θέλουν να ευαρεστήσουν στον Θεό κυριεύονται από το πάθος της ζήλειας.Η ζήλεια είναι βασανιστικό πάθος ,πρώτα για τον ζηλιάρη και μετά για τον ζηλευόμενο.Στην ψυχή του ζηλιάρη δημιουργείται εύκολα μελαγχολία,όταν βλέπει κάποιον να υπερέχει. Βασανίζει η ζήλεια και φυγαδεύει την ειρήνη ,τη χαρά και την ευχαρίστηση της ζωής.Ο ζηλεύων είναι συχνά παραπονιάρης.Νομίζει τον εαυτό τον αδικημένο και δεν χαίρεται τη ζωή.Δεν απολαμβάνει με χαρά τις δωρεές που του έχει δώσει ο Θεός.Τον κατατρώγει το σαράκι της ζήλειας,τον κάνει γκρινιαρή..

Πηγή: ekdoseisxrysopigi.blogspot.com